



<b>Umiejętności:</b>
1. potrafi planować i przeprowadzać eksperymenty, w tym pomiary czasu działania algorytmów, interpretować uzyskane wyniki i wyciągać wnioski o poprawności doboru i złożoności algorytmów. - [K_U7] 2. potrafi wykorzystać do formułowania i rozwiązywania zadań informatycznych metody analityczne i eksperymentalne w celu dobrania odpowiednich algorytmów i struktur danych. - [K_U8] 3. potrafi ocenić złożoność obliczeniową algorytmów i problemów. - [K_U13] 4. potrafi wybrać język programowania odpowiedni do implementacji zadania programistycznego na podstawie wiedzy o algorytmach, które będą wykorzystywane oraz znajomości wymagań o wielkości instancji wejściowych oraz wymaganej wydajności. - [K_U20] 5. ma umiejętność formułowania algorytmów i ich programowania z użyciem przynajmniej jednego z podstawowych języków programowania (C, C++ i Pascal). - [K_U22]
<b>Kompetencje społeczne:</b>
1. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania poprzez rozstrzygnięcie dylematu, czy implementacja bardziej wydajnych algorytmów warta jest zwiększonego nakładu pracy na ich implementację. - [K_K6]

<b>Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia</b>
<p>Efekty kształcenia przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:</p> <p>Ocena formująca:</p> <p>a) w zakresie wykładów weryfikowanie założonych efektów kształcenia realizowane jest przez:</p> <ul style="list-style-type: none"><li>- ocenę dwóch zadań rozdawanych studentom w czasie wykładów: jedno dotyczy implementacji i analizy struktury grafu, drugie dotyczy analizy złożoności obliczeniowej</li><li>- premiowanie aktywności studentów na wykładach</li></ul> <p>b) w zakresie laboratoriów weryfikowanie założonych efektów kształcenia realizowane jest przez:</p> <ul style="list-style-type: none"><li>- ocenę sprawozdań z wynikami projektów, których celem jest implementacja i analiza algorytmów i struktur danych</li><li>- ocenę rozwiązań zadań demonstrujących sposób działania algorytmów prezentowanych przez studentów na tablicy</li></ul> <p>Ocena podsumowująca:</p> <p>Sprawdzanie założonych efektów kształcenia realizowane jest przez:</p> <ul style="list-style-type: none"><li>- ocenę sprawozdań z wynikami projektów, których celem jest implementacja i analiza algorytmów i struktur danych,</li><li>- ocenę wiedzy i umiejętności związanych z realizacją zadań laboratoryjnych poprzez 2 kolokwia w semestrze,</li><li>- ocenę wiedzy i umiejętności wykazanych na egzaminie pisemnym o charakterze problemowym:</li><li>- w formie 4 zadań zamkniętych, które polegają na wpisaniu w wolne miejsca wyniku obliczeń i analiz sprawdzających umiejętności studentów w zakresie rozwiązywania problemów algorytmicznych,</li><li>- dodatkowego 1 zadania otwartego sprawdzającego umiejętność dowodzenia przynależności algorytmów do klasy NP,</li><li>- zadania punktowane są w skali 0-5 punktów, ze skokiem co 0,25 punktu,</li><li>- do zaliczenia egzaminu wymagane jest 50% punktów.</li></ul> <p>Do przystąpienia do egzaminu wymagane jest zaliczenie laboratoriów.</p> <p>Aktywność podczas zajęć premiowana jest przyznawaniem punktów, które uwzględniane są w czasie wystawiania oceny podsumowującej pracę w semestrze.</p>
<b>Treści programowe</b>

Wykłady z przedmiotu rozpoczynają się od wyjaśnienia podstawowych terminów z zakresu algorytmiki, takich jak problem i algorytm, dane i operacje na danych, instancja, pojęcie typu. Poruszona zostaje tematyka poprawności algorytmów, jej definiowanie oraz weryfikacja. Przedstawiony zostaje podział problemów na decyzyjne i optymalizacyjne, wraz z charakterystyką tych klas i przykładami należących do nich problemów. Przed przystąpieniem do omawiania implementacji algorytmów we współczesnych językach programowania omawiana jest deterministyczna i niedeterministyczna maszyna Turinga oraz maszyna RAM, jako przykłady abstrakcyjnego modelu komputera służącego do wykonywania algorytmów. W oparciu o ten materiał wyjaśniona zostaje idea i definicja klas problemów decyzyjnych P oraz NP, wraz z podklasami problemów NP-zupełnych i silnie NP-zupełnych oraz przedstawione sposoby dowodzenia przynależności problemów do tych klas. Omówiona zostaje złożoność obliczeniowa problemów oraz złożoność czasowa i pamięciowa algorytmów wraz ze sposobami jej wyznaczania oraz zapisywania w notacji  $O()$ . Poruszony zostaje problem złożoności w najgorszym i najlepszym przypadku oraz złożoność średnia. W trakcie wykładu szczegółowo prezentowane są ogólne metody konstruowania algorytmów takie jak metoda zstępująca, dziel i rządź oraz przeszukiwanie z nawrotami. Przedstawiane jest również porównanie metody zachłannej oraz programowania dynamicznego wraz z omówieniem złożoności pseudowielomianowej. W tym celu wykorzystywana jest szczegółowa analiza problemu plecakowego. W czasie wykładu prezentowane są również możliwe sposoby komputerowej reprezentacji grafów uwzględniając macierz i listę incydencji, listę następników oraz macierz grafu wraz ze szczegółową analizą ich złożoności czasowej i pamięciowej w zależności od liczby wierzchołków i krawędzi w grafie oraz wykonywanych operacji.

Zajęcia laboratoryjne kładą duży nacisk na zastosowanie w praktyce algorytmów i struktur danych prezentowanych na wykładzie poprzez realizację projektów oraz rozwiązywanie zadań na tablicy. Zajęcia podzielone są na kilka grup tematycznych, z których każda zakończona jest realizacją projektu implementującego omawiane algorytmy. W pierwszej grupie tematycznej prezentowane są algorytmy sortowania począwszy od najprostszych, działających ze złożonością kwadratową, takich jak sortowanie bąbelkowe, przez wybór i wstawianie, przez szybsze sortowanie QuickSort, przez scalanie oraz Shella, po sortowania w czasie liniowym za pomocą algorytmu kubełkowego i przez zliczanie. Dla każdego algorytmu analizowana jest jego złożoność w najlepszym, średnim i najgorszym przypadku. Na podstawie algorytmów sortowania zademonstrowana zostaje również koncepcja rekurencji. Kolejna grupa tematyczna obejmuje złożone struktury danych, takie jak lista jedno i dwu kierunkowa, drzewa, w tym drzewa BST oraz kopce. Dla każdej struktury przedstawiony jest algorytm dodawania i usuwania z nich elementów oraz możliwe sposoby ich przeszukiwania. Analizowana jest również ich złożoność oraz problemy, w których należy je wykorzystać. Trzecia grupa tematyczna to algorytmy grafowe obejmująca algorytmy dla grafów skierowanych i nieskierowanych, takie jak BFS, DFS, sortowanie topologiczne, drzewa rozpinające oraz wyszukiwanie cyklu Eulera i Hamiltona prezentujące również algorytmy z nawracaniem. W trakcie omawiania grafów szczegółowo poruszana jest tematyka implementacji reprezentacji grafów przedstawionych na wykładzie. Ostatnia grupa tematyczna obejmuje implementację algorytmu zachłannego oraz dynamicznego dla problemu plecakowego, ich porównanie oraz analizę.

Metody dydaktyczne:

1. Wykład: prezentacja ilustrowana przykładami podawanymi na tablicy, rozwiązywanie zadań.
2. Ćwiczenia laboratoryjne: rozwiązywanie zadań, ćwiczenia praktyczne, wykonywanie eksperymentów programistycznych, dyskusja.

#### Literatura podstawowa:

1. Elementy analizy algorytmów, L. Banachowski, A. Kreczmar, WNT, W-wa, 1982
2. Algorytmy + struktury danych = programy, N. Wirth, WNT, W-wa, 2004
3. Złożoność obliczeniowa problemów kombinatorycznych, J. Błażewicz, WNT, W-wa, 1988
4. Wprowadzenie do algorytmów, T.H. Cormen, Ch.E. Leiserson, R.L. Rivest, C. Stein, PWN, W-wa, 2012

#### Literatura uzupełniająca:

1. Algorytmika praktyczna nie tylko dla mistrzów, P. Stańczyk, PWN, 2009

### Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

Czynność	Czas (godz.)
1. Udział w zajęciach laboratoryjnych: 15 x 2 godz	30
2. Przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych: 15 x 1 godz.	15
3. Udział w konsultacjach związanych z realizacją procesu kształcenia: ćwiczeń laboratoryjnych i projektów.	1 25
4. Napisanie programów, uruchomienie, weryfikacja i analiza (czas poza zajęciami laboratoryjnymi).	10
5. Przygotowanie do kolokwium.	30
6. Udział w wykładach.	15
7. Przygotowanie do egzaminu i obecność na egzaminie: 13 godz. + 2 godz.	

### Obciążenie pracą studenta

forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	126	5
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	63	3
Zajęcia o charakterze praktycznym	55	3